

1. Thukydides, *Dějiny Peloponéské války*, událost: obležení Sfaktérie.
  - a. sken

2. Paul Cartledge, *Sparta: Heroická historie*.
  - a. sken

3. M. de Montaigne, *Eseje – O Kanibalech*.
  - a. sken

4. Aristoteles, *Politika*.
  - a. sken

5. Jacques-Louis David, *Leónidás u Thermopyl*.

6. Richard Glover, báseň *Leonidas*.

*„His well-aim'd spear at last the Spartan drove,
 And pierc'd the shield. Inexorable fate
 That moment hover'd o'er the eastern prince,
 When with unmatched celerity aside
 He swung his buckler; underneath his arm,
 Unstain'd with blood the hostile javelin pass'd:
 Meantime, with joy, and ardent hopes elate
 Of fame and conquest, sudden he impell'd
 His rapid lance against the Spartan's throat;
 But he with wary skill his target rais'd,
 And o'er his shoulder turn'd the glancing steel;
 For one last effort then his scatter'd strength
 Recall'd, and wheeling with resistless force
 His massy buckler dash'd the brazen verge*

*Against the Persian's forehead: down he sunk
Without a groan expiring, as o'erwhelm'd*

*Beneath a marble fragment from its seat
Heav'd by a whirlwind sweeping o'er the ridge
Of some aspiring mansion. Gen'rous prince!
What could his valour more? His single might
He match'd with great Leonidas, and fell
Before his native bands. The Spartan chief
Now stands alone. In heaps his slaughter'd friends
All stretch'd around him lie. The distant foes
Show'r on his head innumerable darts.
From various sluices gush the vital floods,
And stain his fainting limbs. Nor yet with pain
His brow is clouded, but those beauteous wounds,
The sacred pledges of his own renown,
And Sparta's safety, with serenest joy
His closing eye contemplates. Fame can twine
No brighter laurels round his glorious head,*

*His virtue more to labour Fate forbids,
And lays him now in honourable rest
To seal his country's liberty in death.“*

7. Simonides, typ textu: epitaf.

1. obrázek autora? – 2. jméno autora? – 3. typ textu?

„Poutníče zvěstuj Lakedaimonským, že jsme tu všichni padli jak zákony kázaly nám.“

8. Edgar Degas, *Young Spartans Exercising*.

9. Pausanias, *Cesta po Řecku*.

a. sken

10. G. G. Byron, *Child Haroldova pouť*.

„Povstaňte, synové Řecka!

...

Statečné stíny náčelníků a mudrců,

zřete nadcházející zápas!

Heléni minulých dob,

vraťte se k životu!

Sparto, Sparto, proč jen dřímáš,

jen bezmocně spočíváš?

Vzbud' se a své voje připoj

k Athénám, starému spojenci!

Leónidás znovu volá,

ten hrdina starých písní

tě už jednou před pádem zachránil,

strašný je! A silný!“

11. Herodotos, *Dějiny*. Bitva u Platají (479 BC).

a. sken

12. N. Machiavelli, *Vladař*.

a. sken

13. K. Kavafis, báseň *Démarátos*.

a. sken

14. T. More, *Utopie*.

„Každých třicet rodin si každoročně volí úředníka. Kterého ve svém starém jazyce nazývají syfograntem, v mladším fylarchem. Deseti syfograntům a jejich rodinám stojí v čele muž, kterému kdysi dávali jméno tranibor, nyní prótofylarch.“

...

„Kromě toho má každá městská čtvrť jakési prostorné společenské síně [...] Ty jsou sídlem syfograntů. Ke každé z nich přísluší třicet rodin, z každé strany patnáct, které sem docházejí se stravovat“

15. Plútarchos, *Lykúrgos*.

a. sken

16. T. Campanella, *Sluneční stát*.

a. sken

17. J. J. Rousseau, *Pojednání o původu a příčinách nerovnosti mezi lidmi*.

a. sken

18. Xenofón, *Lakedaimonské zřízení*.

a. sken

19. Tyrtaios, bez názvu, jen přiřazení autora.

*„Zemřít v prvních řadách je krásné, padne-li v boji
chrabrý, statečný muž, bojuje za svou vlast.
Rodnou však opustit obec a žírné domovské lány,
žebrotou hledat si chléb nejhorší ze všech běd...“*

...

*„Ať k noze přirazí nohu a štít zase ke štítu srazí,
chochol s chocholem také, s přilbou přilbici zas,
pevně na hrudi hrud' ať s nepřitelem se utká,
dlouhé uchopiv kopí anebo za jílec meč.“*

20. Jonathan Swift, *Gulliverovy cesty*.

„Toužil jsem spatřit ony starověké muže, kteří nejvíce prosluli důmyslem a učeností, a určil jsem si na to schválně jeden den. Navrhl jsem, aby se objevili Homér a Aristoteles v čele všech svých vykladačů. Jenže jich bylo tolik, že jich několik set muselo čekat na dvoře a v pokojích obrácených ven. Rozeznal jsem na první pohled oba ty bohatýry nejen od davu, nýbrž i na vzájem od sebe. Homér byl z nich vyšší a švarnějši, kráčel na svůj věk velmi vzpřímeně a měl nejbystřejší a nejpronikavější oči, jaké jsem kdy viděl. Aristoteles byl hodně shrbený a opíral se o hůl. Měl vyhublou tvář, řídké a měkké vlasy a dutý hlas. Brzy jsem poznal, že se s ostatními vůbec neznají a jakživi je neviděli ani o nich neslyšeli. Jeden duch, jehož jméno zamlčím, pošeptal mi, že se ti vykladači drží v podsvětí co nejdále od svých mistrů. Tíží je totiž vědomí hanby a viny, že tak hrubě zkomolili potomstvu smysl těch spisovatelů.

Rozmlouval jsem pět dní s mnoha jinými starověkými učenci. Viděl jsem většinu prvotních římských císařů. Pohnul jsem guvernéra k tomu, že vyvolal Heliogabalovy kuchaře, aby nám vystrojili oběd, ale mnoho dovednosti nám neukázali, neboť neměli dosti potřebných věcí. Agesilaův hélót nám uvařil mísu spartské polévky, ale spolkl jsem jen jednu lžici.“

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora – 3) jméno obrazu?

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora – 3) jméno obrazu?

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora? – 3) typ textu?

„Poutníče zvěstuj Lakedaimonským, že jsme tu všichni padli jak zákony kázaly nám.“

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora – 3) jméno básně?

*„His well-aim'd spear at last the Spartan drove,
And pierc'd the shield. Inexorable fate
That moment hover'd o'er the eastern prince,
When with unmatched celerity aside
He swung his buckler; underneath his arm,
Unstain'd with blood the hostile javelin pass'd:
Meantime, with joy, and ardent hopes elate
Of fame and conquest, sudden he impell'd
His rapid lance against the Spartan's throat;
But he with wary skill his target rais'd,
And o'er his shoulder turn'd the glancing steel;
For one last effort then his scatter'd strength
Recall'd, and wheeling with resistless force
His massy buckler dash'd the brazen verge
Against the Persian's forehead: down he sunk
Without a groan expiring, as o'erwhelm'd*

*Beneath a marble fragment from its seat
Heav'd by a whirlwind sweeping o'er the ridge
Of some aspiring mansion. Gen'rous prince!
What could his valour more? His single might
He match'd with great Leonidas, and fell
Before his native bands. The Spartan chief
Now stands alone. In heaps his slaughter'd friends
All stretch'd around him lie. The distant foes
Show'r on his head innumerable darts.
From various sluices gush the vital floods,
And stain his fainting limbs. Nor yet with pain
His brow is clouded, but those beauteous wounds,
The sacred pledges of his own renown,
And Sparta's safety, with serenest joy
His closing eye contemplates. Fame can twine
No brighter laurels round his glorious head,*

*His virtue more to labour Fate forbids,
And lays him now in honourable rest
To seal his country's liberty in death.“*

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora?

*„Zemřít v prvních řadách je krásné, padne-li v boji
chrabrý, statečný muž, bojuje za svou vlast.
Rodnou však opustit obec a žírné domovské lány,
žebrotou hledat si chléb nejhorší ze všech běd...“*

*„Ať k noze přirazí nohu a štít zase ke štítu srazí,
chochol s chocholem také, s přilbou přilbici zas,
pevně na hrudi hrud' ať s nepřitelem se utká,
dlouhé uchopiv kopí anebo za jílec meč.“*

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora? – 3) jméno díla?

„Každých třicet rodin si každoročně volí úředníka. Kterého ve svém starém jazyce nazývají syfograntem, v mladším fylarchem. Deseti syfograntům a jejich rodinám stojí v čele muž, kterému kdysi dávali jméno tranibor, nyní prótofylarch.“

„Kromě toho má každá městská čtvrť jakési prostorné společenské síně [...] Ty jsou sídlem syfograntů. Ke každé z nich přísluší třicet rodin, z každé strany patnáct, které sem docházejí se stravovat“

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora? – 3) jméno básně?

*„Povstaňte, synové Řecka! ...
... Statečné stíny náčelníků a mudrců,
zřete nadcházející zápas!
Heléni minulých dob,
vraťte se k životu!*

*Sparto, Sparto, proč jen dřímáš,
jen bezmocně spočíváš?
Vzbud' se a své voje připoj
k Athénám, starému spojenci!*

*Leónidas znovu volá,
ten hrdina starých písní
tě už jednou před pádem zachránil,
strašný je! A silný!“*

1) přiřazení autora? – 2) jméno autora? – 3) jméno díla?

„Toužil jsem spatřit ony starověké muže, kteří nejvíce prosluli důmyslem a učeností, a určil jsem si na to schválně jeden den. Navrhl jsem, aby se objevili Homér a Aristoteles v čele všech svých vykladačů. Jenže jich bylo tolik, že jich několik set muselo čekat na dvoře a v pokojích obrácených ven. Rozeznal jsem na první pohled oba ty bohatýry nejen od davu, nýbrž i na vzájem od sebe. Homér byl z nich vyšší a švarněji, krácel na svůj věk velmi vzpřímeně a měl nejbystřejší a nejpronikavější oči, jaké jsem kdy viděl. Aristoteles byl hodně shrbený a opíral se o hůl. Měl vyhublou tvář, řídké a měkké vlasy a dutý hlas. Brzy jsem poznal, že se s ostatními vůbec neznají a jakživi je neviděli ani o nich neslyšeli. Jeden duch, jehož jméno zamlčím, pošeptal mi, že se ti vykladači drží v podsvětí co nejdále od svých mistrů. Tíží je totiž vědomí hanby a viny, že tak hrubě zkomolili potomstvu smysl těch spisovatelů.

Rozmlouval jsem pět dní s mnoha jinými starověkými učenici. Viděl jsem většinu prvotních římských císařů. Pohnul jsem guvernéra k tomu, že vyvolal Heliogabalovy kuchaře, aby nám vystrojili oběd, ale mnoho dovednosti nám neukázali, neboť neměli dosti potřebných věcí. Agesilaův hélót nám uvařil mísu spartské polévky, ale spolkl jsem jen jednu lžičku.“

